

WESOŁE ABC

Zona: Co ty tu robisz?
Mąż: Jja, jja. N-ic. Chciałem zrobić zdjęcie latarni morskiej do twego albumu.

SZCZYT DORBOCI

Byli dwaj bracia. Jeden bogaty, drugi biedny. Pewnego razu bogaty poszedł odwiedzić biednego, aby dowiedzieć się, jak mu się powodzi.

Bardzo zdziwił się, gdy stwierdził, że brat, bratowa i dzieci tańczą parami.

— Dlaczego tańczycie w dzień powszedni? Czy was spotkało coś radosnego?

— Tańczymy, żeby zapomnieć o głodzie — odpowiedział biedak. Bogacz był bardzo wzruszony losiem swego biednego brata i powiedział:

— A więc proszę do mnie, mam dobrze nawoskowaną podłogę, będzie wam lepiej tańczyć.

ILE ZAŻADAC?

Młody Mojsze udaje się do panny Sary, aby się o nią oświadczyć. Ojciec poucza syna:

— Uważaj, Mojsze, jeżeli ojciec twojej narzeczonej ma dobrą opinię, żądaj 10.000 posagu, jeżeli nie bardzo dobrą to żądaj 20.000. Jeżeli już kiedyś bankrutował, to powiedz, żeby dał 30.000. A jeżeli siedział już w kryminale, to żądaj 50.000.

Mojsze odjechał, a po dwóch dniach nadsyła depeszę:

„Ojciec powieszony. Ile mam żądać?”

W SZKOŁCE WIEJSKIEJ

— Ile jest jeden plus jeden? — pyta nauczycielka małego Jasia. Chłopiec przestępuje z nogi na nogę i nie umie odpowiedzieć.

Zniecierpliwiony kurator, który jest przy tym obecny, pokazuje mu nieznacznie dwa palce podniesione do góry.

— Prose pani, prose, pan kurator chce wyjść — wołają chórem dzieci.

Złodziej przez grzeczność

Za co mnie wszadzi? Za złodziejstwo, panie szanowny. Ale to, jak mamę kocham, po-myłka. Ja tylko przez grzeczność...

Wchodzę, uważasz pan, wczoraj do Łysego na piwko i widzę, że przy bufecie trąbią gorzałkę dwa znajomki: Manius Piekutowszczyk i Franio Spokojny.

Ukloniłem się grzecznie, bo

złodziejskim fachu. Chodź z nami za maskotkę.

Nie mogłem się w żaden żywy sposób wymówić. Prosta grzeczność nie pozwalała. Ja, panie szanowny, złodziej nie jestem, nigdy jeszcze nic nikomu nie buchnełem, ale jeśli ko-legi proszą... I sznapsa stawia-ją...

Najpierw poszliśmy na ulicę Brzeską do jednych pań-

Franio chce drapaka dawać. A kuchta:

— Po który zegar?

— Z kukułką.

— A to proszę — powiada — bo faktycznie spóźniła się jak-koś. I nie kuka. Masowo nare-perować.

Wyszedł z kuchni strażak, papierosami poczęstował. Chwilę porozmawiało się, po-tem Franek wziął zegar pod pachę i moje uszanowanie.

Z Brzeskiej poszliśmy na Stalową.

Późno już było. Coś koło dziesiątej.

— Widzisz — mówi mi Fran-rio — tego gościa co idzie na-przeciw? Podejść do niego.

— Nie podejść, Franiu, za-bij, a nie podejść. Ja nie ban-dyta. Maskotki chcieliście, to macie, ale człowiek jestem spo-kojny i do żadnego świństwa ręki nie przyłożę.

Więc podszedł Manius.

— Przepraszam — powiada — może pan ma przy sobie portfelik? Bo jak nie, to wy-cisk będzie i osobista rewizja.

Napadnięty facet westchnął.

— Trudno — mówi — od-dam sam. Z Urzędem Skarbo-wym beznadziejna walka.

— Co proszę?

— Niech mi pan choć pokwi-towanie wypisze...

— A w żeby osoba chce?

— No dobrze, jak nie, to nie. Tylko żeby panowie nie zapomnieli odpisać tej sumy od motek zaległości podatko-wych... W portfelu jest 220 zło-

tych. A pierścionek wart 150... Moje uszanowanie, dowidze-nta... Proszę też powiedzieć w Urzędzie, że ja już będę płacił podatki regularnie... Polecam się...

— Zwariował gość — mówi Manius. — No, ale idziem do domu. Która godzina?

Łapię się za kieszeń, a tu zegarka nie ma.

— O rany! — wołam — Ra-tujcie koledzy serdecznie! Ktoś mi nawalił zegarek!

Takiego krzyku narobił, że przyleciał polikter.

— Co jest? — pyta.

— Zegarek zginął, panie władzo...

A on patrzy na mnie, potem na koleżków i powiada:

— Nic dziwnego. Proszę ze-mną.

W komisariacie wyszło do-kumentale wszystko. I to, że koleżki zegar z kukułką zwię-dzili i to, że gościa ograbili na Stalowej ulicy i to, że u Frania w kieszeni mój własny rodzio-ny zegarek się znalazł. Ten z tańcuszkiem i z lokomotywą, co go w spadku po wuju Twar-dowskim dostałem.

Koleżki siedzą. Dobrze im tak, wcale nie żałują.

— Ale pytam się za co ja sie-dzę? Za to, że przez grzeczność i z poczucia towarzyskiego o-bowiązku szczęśliwą maskot-kę oddawałem? Dla tego w kryminale mam mieszkać?

Jak mamę kocham, to po-myłka!

ODROWĄZ

ŚLUSZNA KARA

— Wiesz, drogi mężu, ten stary dąb, pod którym kiedyś poznali-śmy się, został zwalony przez pio-run.

— Dobrze mu tak, łobuzowi!

NA LEKCJI FIZYKI

Profesor chce wyjaśnić uczniom co to jest krótkie spieć.

— Chcę zapalić światło, prze-krećm kontakt, ale żarówka nie zapala się. Próbuje drugi raz, to samo. Co to może znaczyć.

Jeden z uczniów podnosi dwa palce:

— Pewnie elektryczność nie za-placona, panie profesorze.

ŚLUSZNE PRZYPUSZCZENIE

Głos w telefonie:

Hallo, czy to lecznica dla ehe-rych umysłowo?

— Tak.

— Czy nikt z pacjentów nie u-ciekł?

— Nie. A dlaczego pan pyta?

— Bo jakiś wariat porwał moją żonę, więc sądziłem, że to któryś z pensjonariuszów pańskiego za-kładu... Ale jeżeli nie, to z pew-nością za parę dni dostaniecie no-wego pacjenta.

NIE MA BERCA

Siary Jujne opowiada narzecz-o-niemu swęj córki o tym, jak mu idą interesy:

— Ja tobie mówię, Mojsze, że ja tak długo nie wytrzymam. Niech ciężka krew zaleje takie życie. Ja już jestem bankrut. Ja już nie mam. Jedyna pocie-cha to ty, mój zięciu. Moje córke, moje kochane córke będzie przy-najmniej szczęśliwe.

— Co jest szczęśliwe? — woła oburzony kandydat na zięcia. Ja bym miał serce teraz panu ja zabierać, kiedy pan wszystko stra-cił. Nigdy. Niech ona panu zosta-nie na otarcie łez.

ZACZAROWANE KOŁO

— Dlaczego nie wracasz do do-mu?

— Bo żona jest zła.

— Dlaczego jest zła?

— Dlatego, że nie wracam do domu.

DLA NIEGO WSZYSTKO JEDNO

— To mieszkanie kosztować bę-dzie 100 zł. miesięcznie, ale nie ma ani wody, ani elektryczności, ani toalety.

— To mi nie robi różnicy, bo ja nie mam stu złotych.

MOC PRYZYWCZAJENIA

Mistrzyni w pływaniu udaje się na spoczynek.

ZGADNIJCIE KTO

Młode małżeństwo, mieszkające, w willi, stojącej na uboczu, otrzy-mują pewnego razu tajemniczy list, a w nim dwa bezpłatne bile-ty do teatru z napisem:

„Zgadnijcie, kto wam przysłał?”

Nie zgadli, ale do teatru poszli. Po powrocie stwierdzili z prze-rażeniem, że okradziono ich. Zło-dziej zabrał wszystko, co można było wynieść, a na stole zostawił kartkę:

„Teraz już wiecie, kto wam przysłał bilety?”

ONA WIE

— Panno Marianno, czy pani wie co to jest wanna? —

— A co pan Walenty myśli, że ja wiświu, że mnie tak pyta?

— A co panna Marianna robi w wannie?

— Wiadomo, węgiel w niej trzy-mam.

DOBROCYNNOSĆ

Rzecz dzieje się w dawnej Ro-sji. Jeden z rosyjskich magnatów ks. Korsakow, udaje się do na-czelnego wodza.

— Ekszelencjo, oto czek na mi-lion rubli dla naszych dzielnych żołnierzy.

Naczelnny wódz do głównego ka-sjera armii:

— Nasz szlachetny książę Kor-sakow ofiarował pół miliona ru-bli dla naszej dzielnej armii.

Naczelnny kasjer do swego po-mocnika:

— Niech Bóg błogosławi księ-cia Korsakowa. Oto 250.000 rubli jako dar dla naszej armii.

Drugi kasjer do intendenta:

— Oto 100.000 rubli dla nasze-go wojska od księcia Korsakowa.

Intendent do podintendenta:

— Proszę zaksięgować 20.000 rubli, jakie ks. Korsakow poda-rownął dla żołnierzy.

Z rozkazu dziennego:

„W dniu wczorajszym dla armii wpłynęło: paczka czekolady od ks. Trubeckiej, 3 pary białizny od gen. Suworowej i 15 rubli od ks. Korsakowa”.

— Tom, jesteś pijany! Nie za-czepiaj tych dwóch pań!

WYTWORNOŚĆ

— Panie baronie, lornetkę nastawiłem na tę oto blondynkę.

REFORMACKIE PIQUARI

ZAKONNIK

LAGODNIE PRZECZYTAJ I REGULUJ ZŁADY

POGOTOWIE WOJENNE

Mały Jurek pyta ojca:

— Tatusiu, dlaczego Indianie malują sobie twarze?

— Malują, dziecko, tylko wte-dy, kiedy idą na wojnę, aby na-straszyć wroga.

Po chwili Jurek woła:

— Tatusiu, tatusiu, patrz ma-musia wybiera się na wojnę.